

РЕШЕНИЕ

№ 5938

гр. София, 22.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.04.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Ася Лекова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **3153** по описа за **2024** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Началник група в отдел „Пътна полиция“ СДВР чрез процесуалния й представител юрисконсулт Д. И. срещу Решение № 788/14.02.2024 г. постановено по НАХД № 14342/2022 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, I-ви състав, с което е отменено Наказателно постановление № 21-4332-021061 от 15.10.2021 г., издадено от началника на група към ОПП-СДВР, с което на Д. А. Ф. е наложена глоба в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца, за нарушение на чл. 140, ал. 1 от Закона за движението по пътищата.

В жалбата се навеждат доводи за неправилност на решението, като постановено при допуснато нарушение на материалния закон и при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила. Акцентира се върху факта, че АУАН има доказателствена сила до доказване на противното, а пред въззивната инстанция Д. Ф. не е ангажирал никакви доказателства. Искането до съдът е да постанови решение, с което да отмени решението на СРС и да потвърди издаденото Наказателно постановление. Претендира се юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност.

В съдебното заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява. Ответникът – Д. А. Ф., уведомен по телефона, не изразява становище, не се явява, не

изпраща представител.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София - град, XXV касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

Решението на Районния съд е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд е установил, че на 01.10.2021 г. на Д. Ф. е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) за това, че на същата дата около 08:34 часа в [населено място], по бул. Ц. шосе пред номер 301, с посока на движение от ул. Д. П. към бул. К., управлява мотоциклет марка Сузуки ГСР 600 с рег. [рег.номер на МПС], като при извършена проверка е било констатирано, че водачът управлява мотоциклета без поставена табела – нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

Въз основа на така съставения акт е било издадено и атакуваното наказателно постановление, с което при идентичност на описанието на нарушението и правната му квалификация, на основание чл. 53 от ЗАНН, на Ф. е наложена глоба в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца, за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

От правна страна въззивния съд е приел, че установените в НП фактически положения не се установяват от наличната доказателствена съвкупност, тъй като при разпита на актосъставителят, същия не си спомня конкретика и сведения за случая, поради което е приел, че административното обвинение се явява недоказано.

Въз основа на изложеното въззивният съд е отменил НП.

Решението е неправилно.

Настоящият съдебен състав не споделя изложеното от СРС относно неустановените фактически положения разписани в АУАН и НП. Настоящият касационен състав приема, че АУАН и процесното НП съдържат предписаните от закона реквизити като минимално изискуемо съдържание - чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. Посочено е ясно мястото на извършване на нарушението - в [населено място], по бул. Ц. шосе пред номер 301, с посока на движение от ул. Д. П. към бул. К.. Съдържа и дата на нарушение – 01.10.2021 г. Съдържа описание на нарушението, а обстоятелствата при извършването му са конкретизирани в пълнота. Предвид на това и АУАН и издаденото въз основа на влезлия в сила акт, НП, са издадени при спазване на процесуалните правила.

Нарушението по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, е достатъчно конкретизирано по отношение на време, място, начин на извършване и самоличност на наказаното лице, поради което не са налице нарушения на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. По делото не е било спорно, че жалбоподателят е управлявал мотоциклета си без поставена регистрационна табела. Нарушението е съставомерно, изразяващо се в неизпълнение на задължението по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП - по пътищата, отворени за обществено ползване, да ползва само моторни превозни средства, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. Съставът на това нарушение урежда

изпълнително деяние, което го определя като нарушение на просто извършване, осъществявано чрез противоправно действие.

Съгласно разпоредбата на чл. 140, ал. 1, изр. 1 от ЗДвП, по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. Поради това за санкционираното лице е било напълно възможно да разбере за какво именно нарушение е започнало административнонаказателното производство и да се защити. В действителност, бланкетният характер на разпоредбата на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП налага препращане към посочената Наредба № I-45/24.03.2000 г., но липсата на това препращане не представлява съществено процесуално нарушение, тъй като наказаното лице е имало възможност да разбере за кое негово поведение е ангажирана административнонаказателната му отговорност.

Районният съд, като инстанция по същество, не е взел в предвид, че пропуските и липсата на подробни спомени в показанията дадени в съдебно заседание на 15.01.2024 г. се дължат на изминалия период от време от извършване на нарушението, а именно 01.10.2021 г., както и естеството на неговата работа, а именно установяване на множество нарушения ежедневно, поради което е абсолютно невъзможно да се помни в конкретика всеки отделен случай.

Настоящия касационен състав приема, че административнонаказващият орган правилно и законосъобразно е приложил санкционната норма на чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП, според която се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 6 до 12 месеца и с глоба от 200 до 500 лв. водач, който управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред или е регистрирано, но е без табели с регистрационен номер. В случая законосъобразно са определени двете административни наказания по вид и размер, а именно минимално предвидения в закона. Доколкото нарушението не се отличава по своята степен на обществена опасност от останалите нарушения от този вид, касационният състав приема, че не следва да се прилага разпоредбата на чл. 28 ЗАНН. От обективна страна нарушението не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други идентични нарушения от същия вид, нито обществената му опасност е явно незначителна, нито са налице многобройни и смекчаващи обстоятелства при извършването им.

Предвид изложеното, касационната жалба е основателна при така наведените касационни основания, поради което обжалваното съдебно решение следва да бъде отменено и вместо него да се постанови ново, с което наказателното постановление да бъде потвърдено.

С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на касатора, съдът следва да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение на осн. чл. 63д, ал. 5 във вр. с ал. 3 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 80 лв.

По гореизложените съображения и на основание чл. 222, ал. 1 АПК, Административен съд – София град, XXV касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 788/14.02.2024 г. постановено по НАХД № 14342/2022 г. по

описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, I-ви състав, и вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 21-4332-021061 от 15.10.2021 г., издадено от началника на група към ОПП-СДВР, с което на Д. А. Ф. е наложена глоба в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца, за нарушение на чл. 140, ал. 1 от Закона за движението по пътищата.

ОСЪЖДА Д. А. Ф., ЕГН: [ЕГН], да заплати на СДВР юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: